

מִזְמָרָה ר' שְׁלֹמֹה

ל לא תאכל לא האכלו אחד
ש שיפרט לך הכתוב כדרך
במכירה אמרוiani מייל היכא
רא מלא יאל אל הכא
דעתק האי לא יאל את
הנה אי נמי לא יאל את
מר זוטרא אימהiani מייל
היכא

במאן דקטלה דמי קמ"ל רبا אמר לעולם;
קטלה ודקה קשייא לך מה לי קטלה
נימס מה לי קטלה ברביעה זקון כונתו
ההאי כונתו להגאת עצמו הוא במאן
ברגלו שדרסה על גבי תינוק בחצר
לאבבי מישלם כופר לרבא לא מישלם
עד משלם כופר ותם פטור מן הכהפר
תנייא כוותיה דרב שור האצטדיון אינו
מייתה וכשר לנגי מזבח מפניהם שהוא
זה: **מתני'** ישור שנגה את האדם
עד משלם כופר ובן ובנה נגה
וז אמה ינותן שלשים סלעים בין שהוא
אה מהנה ובין שאינו יפה אלא דינר
גמ', וכי מאחר דמתה קטלן ליה
היכי משכחת לה אמר רבבה הכא
עסקיןן בגין שאמודוחו לשולשה בני
בב אש' אמר אומדנא לאו כלום הוא
כא במאיע עסקיןן בגין שיטין לשולשה
שם רב זבד אמר בגין שהרג שלשה
; ומועד לבחמה هو מועד לאדם אלא
רב שמי בגין שהרג שלשה עובי
; ומועד לעובדי כוכבים הוא מועד
ללא אמר רשב' בגין שהרג שלשה
שם טרפה ומועד לטרפה הוא מועד לשולם
אמר רב פפא דקטל וערק לאגמא
ערק לאגמא רב אהא בריה דרב איקא
בגון שהווינו זוממי וממיין התייחס איז
ה' תורה בעין שפיר אלא אי לייעודי
ענין מיר אמר לה לא הוה רענא בגין
כל אמת דקטל תורה גביה הוה
רבينا אמר 'במכירין את בעל השור
מכירין את השור מאה' למועד
דامرיה לה תורה גנחנא איתך
'איבעי לך נטוורי قول' בקרך: זה
בין מיתה זו:⁷ היה ממשמע שנאמר
יסקל השור אני יודע שנבילה היא
אסורה באכילה מה תיל לא יאכל
שרו ימגיד לך הכתוב שם שחתנו
שנגמר דין ואסור באכילה אין לי אלא
ה' בהנאה מנין תיל' ובעל השור נקי
ישמעו שמעון בן זומא אומר כדאם
להבהיר יותר יצא איש פלוני נקי מוכסוי
ז' בהם הנאה של כלום וממאי דלא
את בשרו להיכא דשחטו אחר שנגמר
אסור באכילה אימא דהיכא דרשחו
שנגמר דין שרי באכילה הוא והאי
בל את בשרו להיכא דסקליה מסקל
בהנאה הוא כדר' אביה⁸ דאמר רבינו

אמר ר' אלעזר בכל מקום שנאמר לא יא

בשוּרָה

תורה או רשותם

הגחות הב"ח

נולין השם
כג' בנו שחריר' ב' בדורות
שי' ליל כל הקדושים ר' מיל' טומ' טומ'
די' כב' דב' ר' ר' בר' בר' לא ר' מיל' טומ'
מעיר לארם עין קדש ר' מיל' טומ' ד' ר' מיל' טומ'
מד' מיל' טומ' ד' ר' מיל' טומ'
סוד המקדים וכיו':

ח'יבין מיתה.